

Gostyń, dnia 22 czerwca 2017 roku

[wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych; na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej; jawność wyłączyła Elżbieta Mikstacka Naczelnik Wydziału Organizacyjnego]

W związku ze skargą wniesioną przez Panie na działalność Starosty Gostyńskiego Rada Powiatu Gostyńskiego zgodnie z § 56 Statutu Powiatu Gostyńskiego przeprowadziła postępowanie wyjaśniające w przedmiocie skargi.

Skargę rozpatrzono szczegółowo i z należytą starannością. Po dokonaniu wnikliwej analizy i zapoznaniu się z wyjaśnieniami złożonymi przez Starostę Gostyńskiego – p. Roberta Marcinkowskiego, Sekretarza Powiatu – p. Leszka Malińskiego oraz Naczelnika Wydziału Architektury i Budownictwa – p. Włodzimierza Wechmana stwierdzono, co następuje:

Skarga Pań wpłynęła do Starostwa Powiatowego w dniu 19 lipca 2016 roku. Pismem z dnia 21 lipca 2016 roku Przewodniczący Rady Powiatu Gostyńskiego przekazał ww. skargę Przewodniczącemu Komisji Samorządowo-Organizacyjnej i Porządku Publicznego Rady Powiatu Gostyńskiego, celem przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego.

W dniu 27 lipca 2016 roku odbyło się posiedzenie Komisji Samorządowo-Organizacyjnej i Porządku Publicznego Rady Powiatu Gostyńskiego. Komisja dokonała analizy skargi i przeprowadziła postępowanie wyjaśniające.

W wyniku tego postępowania ustalono, że przedmiotem skargi był zarzut, że Starosta Gostyński w swoim piśmie z dnia 30 czerwca 2016 roku w żaden sposób nie ustosunkował się do przedstawionych w Pań piśmie z dnia 2 czerwca 2016 roku zarzutów dotyczących niedopełnienia obowiązku ze strony organu architektoniczno-budowlanego względem inwestora oraz projektanta, autora projektu budowlanego i do nowych dowodów mających kluczowe znaczenie w sprawie, które wskazane zostały w decyzji Wojewody Wielkopolskiego z dnia 4 września 2014 roku (IR-IV.7721.282.2014.2), a przede wszystkim do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego dotyczącego legalności wydanej decyzji Starosty Gostyńskiego nr 472/07 z dnia 1 czerwca 2007 roku (ABG.AB-7350/368/07), udzielającej pozwolenia JANGO-UCHWYTY *[wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych; na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej; jawność wyłączyła Elżbieta Mikstacka Naczelnik Wydziału Organizacyjnego]* na przebudowę i rozbudowę budynku mieszkalno-usługowego przy ul. Witosa 6 w Gostyniu.

Komisja dokonała analizy treści Pań pisma z dnia 2 czerwca 2016 roku oraz odpowiedzi Starosty Gostyńskiego z dnia 30 czerwca 2016 roku oraz skargi z dnia 19 lipca 2016 roku.

Zarzuty Pań dotyczące treści pisma Starosty Gostyńskiego z dnia 30 czerwca 2016 roku nie znalazły potwierdzenia w materiale dowodowym zebranym przez Komisję Samorządowo-Organizacyjną i Porządku Publicznego Rady Powiatu Gostyńskiego.

Odpowiedź Starosty Gostyńskiego, mimo iż krótka, zawierała odpowiedzi na poruszane przez Panie w piśmie z dnia 2 czerwca 2016 roku kwestie. Przede wszystkim kluczowym w sprawie jest fakt, że już wielokrotnie zwracały się Panie o udzielenie wyjaśnień w sprawie przebudowy i rozbudowy budynku mieszkalno-usługowego przy ul. Witosa 6 w Gostyniu, zarówno ustnie, jak i pisemnie, i każdorazowo otrzymywały Panie wszelkie informacje ustnie bądź pisemnie, jak chociażby w pismach z dnia 27 września 2011 roku, 14 października 2011 roku, 2 listopada 2011 roku, 8 lipca 2015 roku. Odkonstatawano się nawet spotkanie ze Starostą Gostyńskim z udziałem Pani *[wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych; na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej; jawność wyłączyła Elżbieta Mikstacka Naczelnik Wydziału Organizacyjnego]*. Tak więc miały Panie szczegółową wiedzę, jakie działania podejmował Starosta Gostyński w poruszanych przez Panie kwestiach.

Również Komisja Rewizyjna w oparciu o Pań pisma i wniosek do Przewodniczącego Rady Powiatu Gostyńskiego z dnia 27 maja 2015 roku przeprowadziła kontrolę w Wydziale Architektury, Budownictwa i Gospodarki Nieruchomościami w dniach od 17 do 21 sierpnia 2015 roku w zakresie legalności wydanej przez Starostę Gostyńskiego decyzji nr 472/07 z dnia 1 czerwca 2007 roku. Komisja Rewizyjna przeprowadziła kontrolę wnikliwie, a z jej wynikami zostały Panie szczegółowo zapoznane.

Komisja Samorządowo-Organizacyjna i Porządku Publicznego Rady Powiatu Gostyńskiego w wyniku poczynionych ustaleń stwierdziła, że decyzja Starosty z dnia 1 czerwca 2007 roku nr 472/07 (znak sprawy ABG.AB-7350/368/07) dotyczyła wydania pozwolenia na przebudowę i rozbudowę budynku mieszkalno-usługowego przy ul. Witosa 6 w Gostyniu i decyzją Wojewody Wielkopolskiego z dnia 12 marca 2012 roku (znak IR.IV-8.7840-73/11) stwierdzona została jej nieważność.

Fakt stwierdzenia nieważności decyzji Starosty Gostyńskiego przez Wojewodę Wielkopolskiego oznacza, że nie funkcjonuje ona już w obrocie prawnym. W tym stanie rzeczy zarzuty dotyczące niedopełnienia obowiązku ze strony organu architektoniczno-budowlanego oraz autora projektu budowlanego, a także analizowanie nowych dowodów dotyczących sprawy zakończonej decyzją, której nie ma już w obrocie prawnym, jest bezprzedmiotowe.

Starosta Gostyński nie prowadzi już postępowania w takiej sprawie i nie może podejmować żadnych działań wyjaśniających w kwestii nowych dowodów, nawet jeśli jest o nich mowa w decyzji Wojewody Wielkopolskiego z dnia 4 września 2014 roku (znak IR.IV-8.7840-73/11). Zgodnie z przepisami k.p.a. organy działają w granicach prawa, a więc jeśli sprawa

nie jest rozpatrywana przez dany organ, niezależnie od tego z jakich przyczyn (w tym przypadku stwierdzenia nieważności decyzji przez organ wyższego stopnia), nie może on podejmować w tej sprawie żadnych działań prawnych.

O fakcie tym zostały Panie również poinformowane w piśmie z dnia 30 czerwca 2016 roku.

Komisja Samorządowo-Organizacyjna i Porządku Publicznego Rady Powiatu Gostyńskiego ustaliła ponadto, że inwestor, występując o wydanie pozwolenia z dnia 1 czerwca 2007 roku, wnioskował o wydanie pozwolenia na przebudowę i rozbudowę budynku mieszkalno-usługowego przy ul. Witosa 6 w Gostyniu. Starosta Gostyński, wydając tę decyzję, nie mógł wiedzieć, że inwestor dokona rozbiórki obiektu budowlanego, skoro otrzymał pozwolenie na rozbudowę i przebudowę. Działania tych dokonał samowolnie, lecz kwestia samowolności działania inwestora po udzieleniu pozwolenia na budowę już na etapie budowy nie należy do kompetencji Starosty Gostyńskiego.

Co do kwestii przesłanek, jakimi kierował się Wojewoda Wielkopolski, stwierdzając nieważność decyzji z dnia 1 czerwca 2007 roku nr 472/07 organu I stopnia, zostały one zawarte w uzasadnieniu decyzji z dnia 12 marca 2012 roku, z którą zapoznaly się Panie i kwestie te są poruszone w Pań piśmie z dnia 2 czerwca 2016 roku. Udzielanie w tej kwestii dalszych wyjaśnień przez Starostę Gostyńskiego jest zbędne. Organ wyższego stopnia, działając w normalnym toku instancji, dokonał innej interpretacji przepisów prawa, które w tej materii nie są precyzyjne i jednoznaczne i stwierdził nieważność decyzji organu I instancji. Tak więc dalsze wyjaśnianie kwestii argumentacji Wojewody Wielkopolskiego przez Starostę Gostyńskiego jest nieuprawnione. Stąd w piśmie z dnia 30 czerwca 2016 roku została jedynie zawarta informacja o tym, że wszelkie uwagi na temat przyczyn stwierdzenia nieważności decyzji Starosty Gostyńskiego z dnia 1 czerwca 2007 roku zawarte są w uzasadnieniach decyzji Wojewody Wielkopolskiego z dnia 12 marca 2012 roku i 4 września 2014 roku, których treść jest Paniom znana.

Komisja Samorządowo-Organizacyjna i Porządku Publicznego Rady Powiatu Gostyńskiego ustaliła, że z uwagi na fakt, iż przepisy Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego są nieprecyzyjne i nie zawierają norm prawnych, które wprost wskazują, w jakich okolicznościach zgoda sądu rodzinnego jest wymagana w sytuacji, gdy sprawa dotyczy majątku małoletnich, Starosta Gostyński ocenił, iż fakt przebudowy bądź rozbudowy budynku mieszkalno-usługowego stanowi przysporzenie dla majątku małoletnich. Oznacza to, że zgoda sądu rodzinnego wg jego oceny nie jest wymagana do wydania pozwolenia na rozbudowę bądź przebudowę budynku mieszkalno-usługowego, gdyż nie ma zagrożenia dla interesu małoletnich, a wręcz przeciwnie. Stąd organ I instancji dokonał innej interpretacji przepisów prawa niż organ wyższego stopnia, jednak nie można zarzucić mu braku staranności w działaniu. Ponadto ustalono i wyjaśniono, że inwestor w niniejszej sprawie działał w imieniu małoletnich jako ich opiekun ustawowy, a nie w imieniu własnym, tak więc

oświadczenie inwestora o prawie dysponowania nieruchomością na cele budowlane było zgodne ze stanem faktycznym.

Komisja, biorąc powyższe pod uwagę, stwierdziła, że odpowiedź Starosty Gostyńskiego z dnia 30 czerwca 2016 roku odpowiada stanowi faktycznemu w sprawie, wskazuje również na fakt, iż Wydział Architektury, Budownictwa i Gospodarki Nieruchomościami Starostwa Powiatowego w Gostyniu nie prowadzi żadnej sprawy administracyjnej dotyczącej wskazanej przez Panię nieruchomości, nie może więc podejmować działań w tej sprawie oczekiwanych przez Panię.

Wobec powyższego skargę należało uznać za niezasadną i oddalić w całości.